

متن پرسش

سلام استاد عزیز: استاد این روزا حس می‌کنم خدا من رو فراموش کرده و سپرده به قضا و قدر و سنت های خودش. و هرچی فریاد می‌زنم انگار پاسخ گو نیست. متوسل میشم به ائمه و چهارده معصوم. اونها هم توجهی نمیکنن به من. دارم کم کم توی دام غربی ها می‌فتم که به نظریه ساعت ساز اعتقاد دارن و میگن خدا دنیا رو خلق کرده و دیگه به کسی کاری نداره. ناگفته نماند که ذکر لاله الاالله آرام بخش این روز و شب های من شده، اما میخام خدا به من توجه داشته باشه و به حال خودم رها نکنه. هم‌چنین میخام چهارده معصوم هم نظری داشته باشن بهم. واقعا زندگی ای که خدا و چهارده معصوم بهش نظری نداشته باشن هیچ ارزشی نداره. کمک کنید استاد، کمی بهم امید بدید و راهکار برای اینکه بر این حس و تفکر که خدا و ائمه من رو رها کردن غلبه کنم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: این قصه یعنی نیست‌انگاری قصه بشر امروز است و با هرچه بیشتر حاضرشدن در نزد خود با معرفت نفس و حاضرشدن در تاریخ قدسی با فهم انقلاب اسلامی، زمینه عبور از این حالت فراهم می‌شود. عریضی در رابطه با نیست‌انگاری در ۲ جلسه شده است که می‌توانید به آن رجوع فرمایید. موفق باشید

<https://eitaa.com/matalebevijeh/۱۳۸۰۵>